

راه ایمان

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: غلاطیان باب ۳ آیات ۲۱ تا ۲۵؛ لایوان باب ۱۸ آیه ۵؛ رومیان باب ۳ آیات ۹ تا ۱۹؛ اول قرنتیان باب ۹ آیه ۲۰؛ رومیان باب ۳ آیات ۱ و ۲، باب ۸ آیات ۱ تا ۴.

آیه حفظی: «بلکه کتاب همه چیز را زیر گناه بست تا وعده‌ای که از ایمان به عیسی مسیح است، ایمانداران را عطا شود» ترجمه تفسیری: کتاب آسمانی میفرماید که همه ما در چنگ گناه اسیریم. تنها راه آزادی برای همه ما اینست که به عیسی مسیح ایمان آوریم. (غلاطیان باب ۳ آیه ۲۲).

کبوتران خانگی از دیر باز، برای توانایی‌شان در پرواز به میزان صدها کیلومتر در روز و رسیدن به مقصد با دقتی شگفت‌انگیز، معروف بوده‌اند. با این وجود، حتی بهترین کبوتران خانگی نیز گاهی دچار سردرگمی شده‌اند و هرگز دیگر به نقطه شروع خود باز نگشته‌اند. بدترین اتفاق در انگلستان رخ داد، هنگامی که حدود پنجاه و پنج هزار کبوتر (با ارزشی به مبلغ شش صد هزار دلار) هرگز به آشیانه خود باز نگشتند. همانطور که اکثر ما به نحوی تجربه کرده‌ایم، مسیر را اشتباه رفتن یا گم شدن لذت‌بخش نیست. ترس و نگرانی وجود ما را در بر میگیرد؛ و می‌تواند برای لحظاتی ما را مضطرب سازد.

این قضیه در عالم روحانی نیز صدق می‌کند. حتی پس از اینکه ما مسیح را می‌پذیریم، امکان دارد که گمراه یا سردرگم بشویم، حتی تا جایی که هرگز دیگر نزد خداوند بازنگردیم. اگرچه خبر خوش این است که خدا ما را به حال خود رها نکرده است. او مسیر ایمان را

آنگونه که در انجیل آمده است، ترسیم نموده است و آن مسیر شامل احکام می‌شود. بسیاری از مردم سعی در جدا نمودن احکام از انجیل می‌کنند؛ برخی حتی آن‌ها را در تضاد هم می‌بینند. این دیدگاه نه تنها نادرست است، بلکه می‌تواند با عواقب فجیعی منتهی شود. بدون احکام، از هیچ انجیلی برخوردار نخواهیم بود. درک انجیل بدون احکام واقعاً دشوار می‌باشد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۱ اوت آماده شوید.

۶ اوت

یکشنبه

احکام و وعده

«پس آیا شریعت به خلاف وعده‌های خداست؟» (غلاطیان باب ۳ آیه ۲۱).

پولس که احساس نمود نظریاتش احتمال دارد باعث بشوند مخالفانش استنباط کنند که او دیدگاهی حقیرانه نسبت به احکام داشت یا اینکه نظریاتش در مورد اولویت وعده‌های خدا، انتقاد پنهان از موسی و تورات بودند، دقیقاً همان پرسشی که آن‌ها در ذهن داشتند را مطرح می‌کند: «آیا می‌گویید احکام بر خلاف وعده‌های خداست؟» پولس به این سؤال با یک «نه!» محکم، پاسخ می‌دهد. چنین نتیجه‌گیری غیرممکن می‌باشد، زیرا خدا با خود در مخالفت نیست. خدا احکام و وعده را با هم عطا کرده است. احکام در نابرابری با وعده نیست. هر دوی این‌ها صرفاً نقش‌ها و کارایی‌های متفاوتی در نقشه کلی خدا برای رستگاری دارند.

مخالفان پولس چه برداشت اشتباهی درباره‌ی نقش احکام داشتند؟ غلاطیان باب ۳ آیه ۲۱، لایوان باب ۱۸ آیه ۵ و تثنیه باب ۶ آیه ۲۴ را با یکدیگر مقایسه کنید.

این مردم بر این باور بودند که شریعت قادر بود به ایشان زندگی روحانی بدهد. دیدگاه‌های آن‌ها احتمالاً از برداشت اشتباه از آیات عهد قدیم مانند لایوان باب ۱۸ آیه ۵ و تثنیه باب ۶ آیه ۲۴ نشأت گرفته بودند، جایی که شریعت راهنمایی می‌کند که افراد تحت عهد خدا چگونه باید زندگی کنند. احکام در عهد زیستن را تنظیم نمود، اما آن‌ها نتیجه‌گیری نمودند که شریعت سرچشمه رابطه‌ی انسان با خدا بود. اگرچه کتاب مقدس به وضوح می‌گوید که توانایی «زنده کردن» قدرتی است که تنها خدا و روح او از آن برخوردارند (دوم پادشاهان باب ۵ آیه ۷، نحیما باب ۹ آیه ۶، یوحنا باب ۵ آیه ۲۱، رومیان باب ۴ آیه ۱۷). احکام نمی‌تواند کسی را از نظر روحانی زنده بگرداند. با این وجود، این بدین معنی نیست که احکام با وعده‌ی خدا مغایرت دارد.

پولس که بدنبال اثبات ناتوانی احکام در حیات بخشی است، در غلاطیان باب ۳ آیه ۲۲ می‌نویسد، «کلام خدا به صراحت اشعار میدارد که همه در چنگال گناه اسیرند» در

رومیان باب ۳ آیات ۹ تا ۱۹، از رشته ای از آیات عهد قدیم استفاده می‌کند تا نشان بدهد ما تا چه میزان بد هستیم. آیات بطور تصادفی در کنار هم چیده نشده‌اند. او مطلب خود را با مشکل اصلی که گناه است آغاز می‌کند - رویکرد خودخواهانه‌ای که قلب بشر را آلوده می‌کند - و سپس به آیاتی می‌پردازد که فراگیر بودن و در نهایت جامعیت گناه را توصیف می‌کنند.

منظور او چیست؟ به دلیل وسعت گناه و محدودیت‌های احکام، وعده حیات ابدی تنها می‌تواند از طریق وفاداری مسیح به جای ما حاصل شود. این نیز حقیقت بزرگی است که نهضت اصلاحات پروتستان را به پیش راند.

اگرچه شریعت نمی‌تواند ما را نجات بدهد، اما تبعیت ما از آن، چه منافع بزرگی می‌تواند داشته باشد؟ یعنی، چه خوبی‌های عملی از طریق اطاعت از احکام خدا را در زندگی‌تان تجربه کرده‌اید؟

۷ اوت

دوشنبه

«تحت تسلط شریعت»

در غلطیان باب ۳ آیه ۲۳، پولس می‌نویسد که «قبل از رسیدن دوره ایمان همه ما محبوس و تحت تسلط شریعت بودیم.» منظور پولس از «ما»، ایمانداران یهودی تبار در کلیساهای غلطیه بودند. آن‌ها کسانی بودند که با شریعت آشنایی داشتند و پولس به ویژه از آیه ۱۵ باب ۲ غلطیان با ایشان صحبت می‌کرده است. این را می‌توان در مقایسه «ما» در غلطیان باب ۳ آیه ۲۳ و «شما» در غلطیان باب ۳ آیه ۲۶ دید.

در غلطیان باب ۳ آیه ۲۳ آمده است، «قبل از فرا رسیدن دوره ایمان»؛ اما در متن یونانی چنین نوشته شده است، «قبل از فرا رسیدن دوره آن ایمان». از آنجایی که پولس جایگاه شریعت را قبل و بعد از مسیح مقایسه می‌کند (غلطیان باب ۳ آیه ۲۴)، «ایمان» به احتمال زیاد مرجعی از ایمان ماست و نه مرجعی برای ایمان مسیحی به طور کلی.

پولس می‌گوید که یهودیان پیش از آمدن مسیح، «تحت تسلط شریعت» نگاه داشته شده بودند. منظور او از «تحت تسلط شریعت» چیست؟ غلطیان باب ۳ آیات ۲۲ و ۲۳ را با رومیان باب ۶ آیات ۱۴ و ۱۵، اول قرنتیان باب ۹ آیه ۲۰، غلطیان باب ۴ آیات ۴ و ۵ و ۲۱ باب ۵ آیه ۱۸ مقایسه کنید.

پولس از عبارت «تحت شریعت» دوازده مرتبه در نامه‌های خود استفاده می‌کند.
 ۱- «تحت تسلط شریعت» به عنوان یک راه جایگزین نجات (غلاطیان باب ۴ آیه ۲۱).
 مخالفان در غلاطیه در تلاش برای بدست آوردن عدالت حیات بخش از طریق فرمانبرداری بودند. با این وجود، همانطور که پولس پیش از آن مشخص ساخته است، این غیر ممکن می‌باشد (غلاطیان باب ۳ آیات ۲۱ و ۲۲). بعدها پولس حتی اشاره می‌کند که غلاطیان با تمایل به تحت شریعت بودن، در واقع مسیح را طرد می‌کردند (غلاطیان باب ۵ آیات ۲ تا ۴). زیرا بدون مسیح ما قادر به اطاعت از احکام نیستیم.

۲- «تحت شریعت» از جمله به معنی تحت محکومیت بودن است (رومیان باب ۶ آیات ۱۴ و ۱۵). از آنجایی که شریعت نمی‌تواند کفّارة گناه باشد، تخطی از مطالباتش می‌تواند در نهایت به محکومیت منتهی شود. این شرایطی است که تمام انسان‌ها خود را در آن خواهند یافت. شریعت مانند یک نگهبان زندان عمل می‌کند و تمام کسانی را که آن را نقض کرده‌اند و برای خود حکم مرگ را ببار آوردند، زندانی می‌کند. همانگونه که در مطالعه فردا خواهیم دید، استفاده از واژه نگهبان (غلاطیان باب ۳ آیه ۲۳) نشان می‌دهد که منظور پولس از «تحت تسلط شریعت» در این آیه، این است.

یک واژه مرتبط یونانی، *ennomos* که معمولاً به صورت «تحت تسلط شریعت» ترجمه می‌شود، بطور تحت اللفظی به معنای «در بطن احکام» می‌باشد و به زندگی کردن در بطن واجبات احکام از طریق اتحاد با مسیح اشاره دارد (اول قرنتیان باب ۹ آیه ۲۱). از طریق «اعمال شریعت»، یعنی با تلاش برای نگه داشتن شریعت از مسیح، عادل شمرده شدن غیر ممکن می‌باشد، زیرا تنها کسانی که از طریق ایمان عادل هستند، زندگی خواهند کرد (غلاطیان باب ۳ آیه ۱۱). این حقیقت باطل کننده شریعت نیست؛ بلکه نشان می‌دهد که شریعت نمی‌تواند به ما حیات ابدی ببخشد. برای آن دیگر خیلی دیر شده است.

۸ اوت

سه شنبه

احکام به عنوان «نگهبان» ما

پولس دو نتیجه‌گیری اساسی در مورد احکام ارائه می‌دهد: (۱) احکام، وعده‌ای که خدا به ابراهیم داد را باطل یا منسوخ نمی‌کند (غلاطیان باب ۳ آیات ۱۵ تا ۲۰)؛ (۲) احکام با وعده در تقابل نیست (غلاطیان باب ۳ آیات ۲۱ و ۲۲).
 پس در واقع نقش احکام چیست؟ پولس می‌نویسد که شریعت «بدلیل تقصیرها» افزوده شد (غلاطیان باب ۳ آیه ۱۹) و او با استفاده از سه واژه یا عبارت متفاوت در ارتباط با شریعت، این ایده را به تفصیل شرح می‌دهد: نگاه داشته بودیم (آیه ۲۳)، بسته شده بودیم (آیه ۲۳) و دایه (آیه ۲۴).

با دعا و دقت غلاطیان باب ۳ آیات ۱۹ تا ۲۴ را بخوانید. پولس درباره شریعت چه می گوید؟

اکثر ترجمه‌های امروزی، نظریات پولس درباره شریعت در غلاطیان باب ۳ آیه ۱۹ را به صورتی کاملاً منفی تفسیر می‌کنند. اما نسخه اصلی به زبان یونانی اصلاً چنین مغرضانه و یکطرفه نیست. واژه یونانی که به صورت «نگاه داشته بودیم» (آیه ۲۳) ترجمه شده است، بطور تحت اللفظی به معنای «نگهبانی» می‌باشد. اگرچه می‌توان آن را در مفهومی منفی بکار برد، مانند «در استیلاء نگه داشتن» یا «محافظت کردن» (دوم قرن‌تین باب ۱۱ آیه ۳۲)، در عهد جدید بیشتر مفهوم «مراقبت کردن» یا «محفوظ داشتن» (فیلیپیان باب ۴ آیه ۷، اول پطرس باب ۱ آیه ۵) را دارد. همین مسئله در مورد واژه ترجمه شده به صورت «بسته شده بودیم» (غلاطیان باب ۳ آیه ۲۳) صدق می‌کند. می‌تواند به صورت «بستن» (پیدایش باب ۲۰ آیه ۱۸)، «مسدود شدن» (خروج باب ۱۴ آیه ۳، یوشع باب ۶ آیه ۱، ارمیا باب ۱۳ آیه ۱۹)، «محصور کردن» (لوقا باب ۵ آیه ۶) یا «محدود کردن» (رومیان باب ۱۱ آیه ۳۲). همانطور که این مثال‌ها نشان می‌دهد، با توجه به موضوع، این واژه می‌تواند هم دارای مفاهیم مثبت و هم منفی باشد.

شریعت (اصول اخلاقی و تشریفاتی) چه منفعت‌هایی را برای فرزندان اسرائیل به همراه داشت؟ رومیان باب ۳ آیات ۱ و ۲، تثبیه باب ۷ آیات ۱۲ تا ۲۴، لایوان باب ۱۸ آیات ۲۰ تا ۳۰.

در حالی که پولس می‌تواند با عبارات منفی درباره شریعت صحبت کند (رومیان باب ۷ آیه ۶، غلاطیان باب ۲ آیه ۱۹)، او چیزهای مثبت زیادی نیز در مورد شریعت برای گفتن دارد (رومیان باب ۷ آیات ۱۲ و ۱۴، باب ۸ آیات ۳ و ۴، باب ۱۳ آیه ۸ را ببینید). شریعت لعنتی نبود که خدا بر بنی اسرائیل نهاده باشد؛ برعکس، قرار بود یک برکت باشد. اگرچه نظام قربانی آن نتوانست گناه را کاملاً از بین ببرد، اما به مسیح موعود اشاره کرد که می‌توانست چنین کند و احکام آن که رفتار بشر را هدایت می‌کردند، اسرائیل را در برابر بسیاری از پلشتیهایی که سایر تمدن‌های باستانی را آلوده نموده بود، محافظت کرد. با توجه به نظریات مثبت پولس درباره شریعت در جاهای دیگر، اشتباه خواهد بود اگر نظریات او را در اینجا به صورت کاملاً منفی ببینیم.

به یک چیز خوب که مورد سوء استفاده قرار گرفته است، بیانید. برای مثال، دارویی تولید شده برای درمان یک بیماری می‌تواند توسط برخی از افراد برای سرمستی و نشئه شدن استفاده بشود. شما چه نمونه‌هایی از این اصل را در زندگی خود دیده‌اید؟ دانش ما از اینکه چطور چیزی خوب می‌تواند مورد سوء استفاده قرار بگیرد، به ما در درک آنچه پولس در اینجا با آن سر و کار دارد، کمک می‌کند؟

چهارشنبه

۹ اوت

شریعت به عنوان دایه ما

در غلاطیان باب ۳ آیه ۲۳، پولس شریعت را به عنوان یک نیروی نگهبان و محافظت کننده توصیف می‌کند. او آن را با چه چیزی در آیه ۲۴ تشبیه می‌کند و معنای آن چیست؟

واژه ترجمه شده به صورت «آموزگار» یا دایه یا لاله از واژه یونانی paidagogos می‌آید. برخی از نسخه‌ها آن را به صورت «نظم دهنده»، «مربّی» و یا حتی «نگهبان» ترجمه می‌کنند، اما هیچ واژه‌ای نمی‌تواند بطور کامل معنایش را برساند. آموزگار یا دایه در جامعه روم به برده ای تلقی میشد که در مشغله اختیار تام داشتن بر پسران ارباب خود از سنین شش یا هفت سالگی گمارده میشد تا اینکه آنها به دوران بلوغ برسند. علاوه بر فراهم نمودن نیازهای جسمی از جمله حمام نمودن ایشان، فراهم نمودن غذا و لباس و محافظت از ایشان در برابر خطر، آموزگار یا دایه paidagogos همچنین مسئولیت داشت تا اطمینان حاصل کند که پسر ارباب به مدرسه رفته و تکالیفش را نیز انجام داده است. علاوه بر این، از او انتظار می‌رفت نه تنها فضایل اخلاقی را به او بیاموزد، بلکه اطمینان حاصل نماید که پسرها خود نیز آن‌ها را آموخته و انجام بدهند.

اگرچه برخی از آموزگاران اسیر paidagogos به طور حتم می‌بایست توسط نگهبانان خود مورد تفقد و مهربانی قرار باشند، طبقه حاکم آنان در ادبیات کهن به همان شدت سختگیری تادیب کنندگان بودند. آن‌ها خاطر جمع میشدند که فرمانبرداری نه تنها از طریق ایجاد هراس شدید و سرزنش انجام شود، بلکه با تنبیه با شلاق و چوب و فلک نیز چنین می‌کردند.

توصیف پولس از شریعت به عنوان یک مرّبی، درک او از نقش شریعت را مشخص می‌کند. شریعت برای مشخص نمودن گناه و ارائه رهنمود افزوده شد. ماهیت واقعی این کار بدین معنی است که شریعت جنبه‌ای منفی دارد و این دلیل آن است که ما را

به عنوان افراد گناهکار، سرزنش و محکوم می‌نماید. با این حال، خدا حتی از این جنبه «منفی» برای منفعت ما استفاده می‌کند، زیرا محکومیتی که شریعت به همراه دارد چیزی است که ما را به سوی مسیح می‌برد. از این رو، شریعت و انجیل در تقابل نیستند. خدا آن‌ها را طراحی نموده است که برای نجات ما با هم عمل کنند.

«در این آیه [غلاطیان باب ۳ آیه ۲۴]، روح القدس از طریق رسول، بخصوص در مورد احکام اصول اخلاق سخن می‌گوید. شریعت، گناه را برای ما آشکار می‌سازد و باعث می‌شود ما به مسیح احساس نیاز بکنیم و برای بخشش و آرامش، از طریق توبه نزد خدا و ایمان به خداوند عیسی مسیح، به نزد او بشتابیم.» - الن جی. وایت، پیامهای منتخب کتاب اول صفحه ۲۳۴.

Ellen G. White, Selected Messages, book 1, p. 234

آخرین باری که کارهایتان را با کلام و اندیشه‌های شریعت مقایسه نمودید، چه زمانی بود؟ اکنون این کار را انجام بدهید، اعمالتان را نه تنها با نوشته‌های احکام بلکه با روح نیز مقایسه کنید (متی باب ۵ آیه ۸۲، رومیان باب ۷ آیه ۶). چقدر منصفانه این کار را انجام می‌دهید؟ پاسختان درباره منظور پولس در این رساله چه چیزی می‌گوید؟

۱۰ اوت

پنجشنبه

احکام و ایماندار (غلاطیان باب ۳ آیه ۲۵)

بسیاری نظریات پولس در غلاطیان باب ۳ آیه ۲۵ را به عنوان نقض کامل شریعت تعبیر کرده‌اند. اگرچه این تا حدی با توجه به نظریات مثبت او در جاهای دیگر کتاب مقدس، درست به نظر می‌رسد.

پس منظور او چیست؟

نخست، ما دیگر تحت محکومیت شریعت نیستیم (رومیان باب ۸ آیه ۳). ما به عنوان ایمانداران، متعلق به مسیح هستیم و از امتیاز تحت قدرت فیض او بودن بهره مند هستیم (رومیان باب ۶ آیات ۱۴ و ۱۵). تحت فیض بودن ما را آزاد میکند و مسیح را قادر می‌سازد تا در وجود ما کار کند. این به ما آزادی خدمت به مسیح با تمام قلبان را می‌دهد، بدون ترس از محکوم شدن برای اشتباهاتی که در این روند انجام می‌دهیم. این آزادی حقیقی در انجیل می‌باشد که چیزی کاملاً متفاوت از اطاعت نکردن از شریعت است - چیزی که خیلی‌ها از آن به عنوان «آزادی» در مسیح یاد می‌کنند. اما در عوض، نافرمانی از شریعت گناه است - و گناه چیزی جز آزادی می‌باشد (یوحنا باب ۸ آیه ۳۴).

رومیان باب ۸ آیات ۱ تا ۳ را بخوانید. معنی دیگر تحت محکومیت شریعت نبود چیست؟ این حقیقت شگفت‌انگیز چگونه بر زندگی ما تأثیر می‌گذارد تا چگونه زندگی کنیم؟

در نتیجه بخشیده شدن از طریق مسیح، رابطه ما با شریعت اکنون متفاوت است. ما اینک فراخوانده شده‌ایم که به گونه‌ای زندگی کنیم که مورد پسند خدا باشد (اول تسالونیکیان باب ۴ آیه ۱)؛ پولس از این مطلب به عنوان گام برداشتن در روح یاد می‌کند (غلاطیان باب ۵ آیه ۱۸). این بدین معنی نیست که احکام اصول اخلاق دیگر قابل اجرا نیست - مسئله هرگز این نبود. چگونه می‌توانست چنین باشد، وقتی به وضوح دیده‌ایم که شریعت اخلاقی چیزی است که گناه را تعریف نموده و اینکه شریعت اخلاقی در قلوب ما نوشته شده است؟ در عوض، از آنجایی که شریعت رونوشت شخصیت خداست، ما با اطاعت از آن، در واقع شخصیت او را انعکاس می‌دهیم. اما بیشتر از آن، ما تنها یک مجموعه از قوانین را رعایت نمی‌کنیم، بلکه الگوی عیسی که آنچه شریعت هرگز نمی‌تواند را برای ما انجام می‌دهد، دنبال می‌کنیم: با تسلیم شدن در برابر اراده خدا، مسیح مطالبات احکام را تحقق بخشید. با طریقه او زندگی کردن به خدا اجازه می‌دهیم تا احکام را بر قلوب ما بنویسد. (عبرانیان باب ۸ آیه ۱۰) و الزامات عدالت را ممکن می‌سازد که در ما تحقق یابند (رومیان باب ۸ آیه ۴). یعنی، از طریق ارتباطمان با عیسی، قدرت خواهیم یافت تا از احکام اطاعت کنیم که قبلاً هرگز چنین نکرده ایم.

رومیان باب ۸ آیه ۴ را بخوانید. پولس در اینجا چه چیزی می‌گوید؟ شما این وعده‌ای که در زندگیتان آشکار شده است را چگونه دیده‌اید؟ در عین حال، علیرغم تمام تغییرات مثبتی که تجربه کرده‌اید، چرا نجات باید همواره بر پایه آنچه که مسیح برای ما انجام داده است باشد و نه هیچ چیز دیگری؟

۱۱ اوت

جمعه

تفکری فراتر: «از من در مورد شریعت در غلاطیان سؤال شده است. کدام شریعت دایه‌ای است که ما را نزد مسیح می‌آورد؟ من پاسخ می‌دهم: هم احکام تشریفاتی و هم آئین اصول اخلاق ده فرمان.»

«مسیح بنیان کل اقتصاد یهود بود. مرگ هابیل عاقبت انکار نقشه خدا توسط قائلان در مدرسه فرمانبرداری برای رستگاری توسط خون عیسی مسیح بود که خون او نمادی از هدیه قربانی بود که به مسیح اشاره داشت. قائلان از ریختن خون که نماد ریخته شدن

خون مسیح برای جهان بود، سر باز زد. کل این آداب و مراسم توسط خدا طراحی شده بود و مسیح اساس و بنیاد کل این منظومه شد. این آغاز کار شریعت به عنوان دایه بود تا نمایندگان گناهکار بشر مسیح را بعنوان بنیاد کل اقتصاد یهود تحت توجه قرار دهند. «تمام کسانی که در ارتباط با حرم مطهر یا قدس خدمت می‌کردند، مرتباً تعلیم میدیدند که مسیح بخاطر نسل بشر شفاعت میکند. این مراسم طراحی شده بود تا در هر قلب، محبت به شریعت خدا را بوجود آورد، که شریعت ملکوت وی می‌باشد.» - الن جی. وایت، پیامهای منتخب از کتاب اول صفحه ۲۳۳.

Ellen G. White, Selected Messages, book 1, p. 233

«احکام ده فرمان نباید بیشتر از منظر نهی کنندگی آن مشاهده شود بلکه باید از دیدگاه رحمت مورد توجه قرار گیرد. مناهی آن تضمین کننده حتمی سعادت از طریق اطاعت است. از آنجایی که احکام در مسیح مورد قبول واقع شده است بدینسان شخصیت را پالایش نموده که بموجب آن بواسطه آن روح ازلی باعث حظ و خوشی ما میگردد. برای شخص مطیع، شریعت مانند دیوار محافظ می‌باشد.» - الن جی. وایت، پیامهای منتخب از کتاب اول صفحه ۲۳۵.

Ellen G. White, Selected Messages, book 1, p. 235

سوالاتی برای بحث

۱. ما اغلب با این سؤال که چگونه در زندگی می‌توانیم بر گناه غلبه کنیم، دست و پنجه نرم می‌کنیم. در کتاب مقدس چه وعده‌هایی درباره پیروزی بر گناه داریم؟ چگونه می‌توانیم خود را در موقعیت بهتری قرار دهیم تا این وعده‌ها به واقعیت مبدل شود؟ در عین حال، چرا باید اطمینان حاصل کنیم تا امید خود را بطور کامل بر رستگاری متمرکز کنیم تا اینکه بر پیروزیهای خود ببالیم بلکه بر پیروزی مسیح برای خود تکیه کنیم؟

۲. ما اغلب می‌شنویم که مسیحیان مدعی می‌شوند که شریعت از میان برداشته شده است. مطمئناً همین مسیحیان بر علیه گناه سخن خواهند گفت، که به طور حتم به معنی این است که آنها واقعاً باور ندارند که شریعت از بین رفته است. در واقع آنها منظورشان از این ادعا چیست؟ (راهنمایی: این ادعا معمولاً در زمینه کدام فرمان بروز می‌کند؟)

خلاصه: احکام بدین منظور عطا گردید تا گناهکاران نیاز خود به مسیح را درک کنند. احکام و شریعت به عنوان یک نگهبان، دستورالعمل‌هایی درباره خدا و محافظت در برابر شرارت ارائه می‌کند. اما مانند یک نظم دهنده، همچنین گناهکاری را مشخص می‌سازد و محکومیت را به همراه دارد. مسیح ما را از محکومیت شریعت آزاد می‌کند و شریعت خود را بر قلب‌های ما می‌نویسد.